

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 351/2014
22.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Л., због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. и члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног С.Л., адвоката С.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К бр.758/13 од 15.01.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.293/14 од 26.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 22.05.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Л., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници К бр.758/13 од 15.01.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.293/14 од 26.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници К бр.758/13 од 15.01.2014. године окривљени С.Л. оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. и члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 10.12.2013. године па надаље, као и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 15 дана и одређено да уколико то не учини иста ће му бити замењена казном затвора тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати у 1 дан затвора.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.293/14 од 26.02.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.Л., а пресуда Основног суда у Лозници К бр.758/13 од 15.01.2014. године потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђеног С.Л., адвокат С.М. због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 8. и чланом 10. "КЗ РС", са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји и побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на основу одредбе члана 486. и 487. ЗКП на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Л. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног на подношење захтева због повреде закона је, ограничено на повреде наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП, па окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Л. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП и повреда члана 8. и 10. КЗ, које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведене повреде међутим, осим формално истакнуте повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, по ставу Врховног касационог суда не представљају законски разлог, у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Према томе, повреде које су основ поднетог захтева за заштиту законитости не могу бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Л.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**